

عنوان مقاله:

کمال گرایی هستی شناسانه ی هایدگر و دلالت های تربیتی آن

محل انتشار:

کنفرانس ملی دانش و فناوری روانشناسی، علوم تربیتی و جامع روانشناسی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

رزیتا ابوترابی - دکتری فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه فردوسی مشهد

طاهره جاویدی کلاتی جعفر آبادی - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

بختیار شعبانی ورکی - استاد دانشگاه فردوسی مشهد

جهانگیر مسعودی - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

این مقاله کمال گرایی در هستی و زمان از مواضع هستی شناسی هایدگر و دلالت های تربیتی آن را مورد بررسی قرار میدهد. از آن جا که کمال گرایی از نظر هایدگر را میتوان باز پس گرفتن خود از کسان و انتخاب نوع هستی و شدن ویژه ی خود دانست ، دازاین اصیل و چگونگی پرورش آن مد نظر قرار گرفت. از نظر هایدگر دازاین آزاد، مصمم و باخبر از تناهی خویش، دازاین اصیل است و مصمم بودگی شکل خاصی از گشودگی و آشکارگی دازاین میباشد که به تحقق نوع هستی خویش اقدام کرده و خود اصیل خویش را نمایان میکند. معلم با به تعلیق در آوردن آموزش، و با طرح نشانه ها، سوال ها و مسایل مورد توجه دانش آموز، با زیر سوال بردن پیش فهم های وی، میتواند او را به تفکر وادارد؛ سوال از این پیش فهم ها مانع از فرو افتادن آن ها در میگویندهای جامعه می شود و زمینه را برای تحقق دازاین اصیل فراهم میکند. همچنین با نظر به معنای پروا در نزد هایدگر، پرسش از چرایی خواسته ای دانش آموزان و چگونگی تصویر جهان و هستی آنان به آگاهی دانش آموزان از هستی شان منجر میشود؛ و باعث رهایی و آزادی آنها از این میگویندها خواهد شد؛ میدانند چرا هستند و برای چه زندگی میکنند و اهدافشان و خواسته شان از زندگی چیست. دانش آموزی که فراگرفته است پیش فهم هایش را مورد سوال قرار دهد، با پرسش از پیش فرض های علوم و کاوش آن قادر خواهد بود مرزهای علم را جابجا کند و دنیای جدیدی بگشاید.

کلمات کلیدی:

کمالگرایی، هایدگر، دازاین، پروا، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/591502>

